

overhovedet en Bane, hvorved man kunde faa Forbindelse mellem Vestjylland og Sønderjylland, og det har ganske vist ogsaa haft Betydning for det danske Landbrug, at vi netop have faaet en Bane, der gaar ud fra Esbjerg, over Bramminge ad Lyflland til. Og naar vi nu fik et Stykke Bane anlagt der og fik den til at udmunde i Bramminge, eller hvor det nu var mest praktisk og formaalstjenligt for Landbruget, og fik den fortsat op til Lyflland, er det dermed ingenlunde udelukket, at den ogsaa kan fortsættes til Esbjerg. Derfor forekommer det mig, at hvis der forelaa en Situation, hvor der kunde være Tale om, at vi fik en saadan Bane, maatte vi i Landbrugets velforstaaede Interesse forlange, at Banen udmundede i Bramminge og ikke i Esbjerg. Dermed er det jo ingenlunde udelukket, at den kom til Esbjerg, det følger af sig selv. Da der var kommet Forslag om at forlænge Egtvedbanen ned til Grindsted, skyndte de Herrer sig med at komme med Forslag om at gaa fra Vandel til Esbjerg, og det var vel Meningen dermed at forhindre, at den første Bane blev anlagt. Nu kunne begge Parter efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelse være rolige, for der kommer slet ikke noget ud af det. Derfor siger jeg, at den ærede Ordfører, der jo tager lidt livlig paa den Sag, kan være beroliget ved den højtærede Indenrigsministers Udtalelse. Men hvis det ikke var Tilfældet, hvis den Tid var kommen, hvor vi kunde have Haab om at faa noget gennemført paa det Omraade, vilde jeg — og det har jeg allerede paa Sagens nuværende Stadium villet sige — for mit Vedkommende føle mig foranlediget til at komme med et Endringsforslag til det Lovforslag, det ærede Medlem taler om, og saa vilde jeg nok sige til de ærede Forslagsstillere, der have været saa hidtige for at faa et saadant Forslag frem: Have de nogen som helst Grund til at antage, at Vejle og Ribe Amtsråd vilde være med til at aabne en saadan Bane? (Bluhme: Ja!) Det skulde glæde mig, om det ærede Medlem, naar han faar Ordet, kan komme med Oplysninger derom. For Ribe Amts Vedkommende spiller Sagen en meget stor Rolle, thi Banen vil væsentlig gaa gennem Ribe Amt. Jeg skal derfor med stor Opmærksomhed høre paa det ærede Medlem, naar han oplyser, at Ribe Amtsråd har givet Tilfagn om, at det vil . . . (Bluhme: Nej!) Naar, det har ikke givet Tilfagn? Ja, det var jo nok det, jeg troede, men saa har det ærede Medlem jo ikke mere Sikkerhed, end der er bag paa min Haand. Man siger jo, at naar man kan vente, kan man blive

Ronge i Sverige; har det ærede Medlem ikke nok hørt det? Naar det ærede Medlem skal vente paa, at der virkelig skal gives Oplysning om, at Ribe Amtsråd har givet noget som helst Tilfagn i den Retning, eller at der er foretaget nogen som helst Afstemning der derom, saa har det ærede Medlem af Sikkerhed, som sagt, ikke mere, end der ligger bag paa min Haand. Altsaa, Resultatet er dette, at Ribe Amtsråd — og det samme gælder vistnok om Vejle Amtsråd — har endnu ikke givet Haab om et Tilfud. Jeg antager for Resten, at naar Sagen kom til at foreligge saaledes, at der var Udfigt til at gennemføre noget, vilde Vejle Amtsråd være enig med mig i, at Banen skal udmunde i Bramminge i Stedet for i Esbjerg. Jeg har Grund til at tro, at ledende Mænd i Vejle Amtsråd staa paa denne Ansættelse. Men naar de ærede Medlemmer, der have stillet dette Forslag, ikke have haft mindste Berettigelse til at sige, at Amtsrådene vilde give Tilfud, der kunne bevirke, at denne Plan kan gennemføres, ere da de Tilfud, som de vedkommende Kommuner have lovet, sanktionerede af vedkommende Amtsråd? Thi ere de ikke det, saa er det endnu mere — jeg vil ikke sige: hen i Wind og Vejle, thi det vilde være uparlamentarisk, men — uden al Sikkerhed. Jeg tror, at vi kunne tage denne Sag ganske rolig, især efter at vi have hørt den højtærede Indenrigsminister. Vi behøve ikke at være bange for, at der sker noget som helst, og i saa Fald sker der heller ikke nogen af Parterne nogen Skade. Behøverne derude trænge haardt til en Bane, men naar Situationen er saadan, at man ikke kan faa noget gennemført, inden man har gennemført Planen af 1894, kan det ikke i den Forstand nytte at sige noget dertil. Skal der anlægges en Bane, skal der ikke først og fremmest spørges om Varde, Esbjerg eller Bramminge, men om hvilken Bane der har størst Betydning for Landbruget. Jeg for mit Vedkommende tror rigtignok, at en Udmunding i Bramminge vil være det naturlige og til størst Nytte for Landbruget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (E. Rasmussen): Det var jo ikke meget opmuntrende Udfigter, som den højtærede Indenrigsminister stillede med Hensyn til disse to Lovforslag. Han gif nemlig ud fra, at der overhovedet ikke kunde gøres noget i de Egne, før Loven af 1894 var gennemført, og han gif ud fra, at det var en Lov, der særlig ikke egnede sig til at gøres om saa hurtig. Deri kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister. Ganske